

MEDLEMSBLADET | 1 · 2010

Mangenfjellet Turlag



Ny årstid - nye muligheter



Medlemsbladet for Mangenfjellet turlag «Mangenfjellet» nr. 1/2010 er trykket i et opplag på 4600 eks.

Neste utgave:
Desember 2010

Redaksjonskomitè:
Jorunn Salater, Christian Holmedahl og Bernt Øisjøfoss

Vi retter en stor takk til alle bidragsyttere. Redaksjonskomiteen oppfordrer Turlagets brukere til fortsatt å sende oss bidrag om turer eller naturopplevelser fra vårt område!
Logoen er malt av Kjell Boy Næss.

Bladet er designet av Louis Mathisen, typografisk bearbeidet av Hans Chr. Wilter og trykket hos 07 Aurskog.

Har du synspunkter om Mangenfjellet turlag?
Send en e-mail til
post@mangenfjellet.no

Adresse:
Mangenfjellet turlag
v/Carl Fredrik Havnås
Åskammen 14
1940 Bjørkelangen
Tlf. 975 50 520

www.mangenfjellet.no

Lederen

The best season ever!

Det er vel en kort og grei oppsummering av årets sesong. Vinteren 2010 går inn i historien som en av de kaldeste og beste ski-vintrene siden målingene startet. På Mangenfjellet har det vært flotte skispor siden starten av januar og til slutten av mars, og stort sett hele løypenetet på 80 km har vært oppe hele tiden. Skisporten generelt har fått et løft. I perioder var det vanskelig å få tak i nye ski, og på jordene nede i "bygda" har det vært ekstra hyggelig å kunne at skisporten står sterkt i moderlandet. Vår løypegjeng har virkelig blitt satt på prøve, en prøve de har utført på svært god måte.

Mange arrangementer er gjennomført med godt resultat. Særlig godt fornøyd er vi med premieren på Mangenskogrennet. En vinterdag av de sjeldne dannet rammen om det som ble en flott opplevelse for de vel 150 deltagerne som stilte til start. Et arrangement som frister til gjentakelse neste år.

Både Kjøltjernhytta og Myrlia har hatt godt besøk, og jeg vil benytte anledningen til å rette en stor takk til dere som har bidratt som hyttevakter.

Våren har landet og det grønnes for hver dag. Skiftingen i årstider er herlig. Lyset og varmen gjør oss godt etter måneder med kulde og mørke. Alt til sin tid som det heter.

Med våren kommer også syklistene. I år i et enda større

antall enn tidligere.

Det er tydelig at dette er i ferd med bli folkesporten nr. 2 i Norge. Og det er ikke så rart. Sykkel gir så utrolig med muligheter for naturopplevelse kombinert med god trening. Mangenfjellet byr jo på mange flotte sykkelruter.

30. mars fikk jeg beskjeden om at Bjørn Soot var gått bort så altfor tidlig. Gjennom mange år har Bjørn hatt tillitsverv i turlaget. Han var en sjelden positiv og initiativrik person som jeg og turlaget satte stor pris på. Han vil bli savnet. Vi lyser fred over hans gode minne.

Det koster å lage gode skispor. Uten våre vel 1500 medlemmer og gode sponsorer hadde ikke dette vært mulig. Vi retter en stor takk til hver og en av dere som støtter oss gjennom medlemskapet eller som sponsor.

God Sommer!

Carl Fredrik



Carl Fredrik Havnås

MANGENSKOGRENNET 2010

Siste tilskudd på stammen av nye arrangementer gikk av stabelen søndag 14.februar.

Da ble historiens første Mangenskogrenn avviklet med stor suksess.

Hele 150 spreke deltagere i alle aldre gikk det 35 km. lange turrennet under kjempefine forhold. Flott vær, velpreparerte skiløyper og silkeføre skapte en fin ramme rundt dagen, og det var bare fornøyde skigåere å se. Start og mål ved Vesle Garsjøen på Søndre Mangen med en runde om Kjølén, ga utfordringer i både flatt og kupert terreng.

I turlagets ånd representerte deltagerne alle nivåer ski-gåere; - fra de som så vidt hadde tid til å senke farten for væsketilførsel på matstasjonene, - til de som tok av seg skiene for å nyte boller og saft i solveggen før de gikk videre. De raskeste gjorde turen unna på litt under 2 timer mens noen brukte både 3 og 4 timer.

For oss i turlaget er det moro å få så mange positive tilbakemeldinger og oppmerksomhet omkring våre arrangementer både fra deltagere og lokalpresse. Dette inspirerer til å gjøre arrangementet

til en tradisjon. Vi håper denne fantastiske skivinteren vil gjenta seg de kommende årene. Det er plass til enda flere deltagere på Mangenskogrennet til neste år!



Væsketilførsel



starten har gått

Foto: Roger Oddegard

DET ER MER ENN VI TROR – MELLOM HIMMEL OG JORD!

Skrevet og fortalt
av Bjørn Soot til
Bernt Øisjøfoss
30.3.2010

De to eldste brødrene mine var allerede født da mine foreldre flyttet til Nybyggerud i 1938. Vi to yngste er født der.

Det ble en vanskelig start for familien, som for mange andre. Kanskje var vi heldige som bodde så avsides, uten vegforbindelse. Krigen var rett rundt hjørnet.

Nybyggerud var ikke akkurat noen «storgård», men ligger veldig vakkert til, like ved store Gar-sjøen. Ved å slå alt som kunne slås, både i innmark og utmark og i tillegg ta inn lauv, kunne vi til nød fø to kuer og noen sauer. Ellers hadde vi poteter og kål, høner og en slaktegris til jul.

Livet gikk sin vante gang og etter hvert som vi vokste til, måtte vi ta i et tak, både med jordvegen og andre ting.

Heldigvis gikk vi bare annen hver dag på skolen, så det ble også tid til å gå på ski. Det var noe vi likte alle fire.

Denne hendelsen er hentet fra en fin måneskinnskveld i mars 1948. Jeg var bare 7 år, men husker dette veldig godt.

Det var nokså kaldt og det begynte å bli litt sent, men lyst og fint. Da bestemte de eldste seg for å gå en tur i det fine været.

Margrethe Mangen, naboenta som bodde i Gar-sjøen, var eldst med sine 20 år. Reidar, eldste broren min var 14 og Svein, nest eldste, var 12 år. Eigil og jeg, som bare var 9 og 7 år, fikk ikke lov til å være med. Det ble nok litt grining.

Ingen hadde noen formening om hvor turen skulle gå, men det ble til at de fulgte Sø'skau-dal'n. På toppen stoppet de og vurderte å snu og gå hjem. Da var det en som foreslo at når de først hadde gått så langt, kunne de jo gå fram til Langlia og hilse på Sina og Karl Stua, som de ble kalt.

Snart så de Langlia foran seg, men det lyste ikke fra vinduene og ikke røyk det fra pipa. De begynte å ane det verste. Kommet helt fram, så de at ytterdøra stod halvvegs oppe, og innafor lå Karl på gulvet ved siden av senga. Han hadde falt ut og var veldig syk, men han levde.

I rommet ved siden av lå Sina i senga si, hun var også veldig syk og ute av stand til å stå opp. Det som nå måtte gjøres, var å få Karl opp i senga og få fyr i ovnen. Ja, å fyre opp i ovnen var lettere sagt enn gjort;– det var knapt et vedtre i skjulet.

Det viktigste var nå å få varslet voksne, som kunne dra inn og ordne opp. Kristian Mangen (onkel til Margrethe) og Kåre Mangen (bror til Margrethe), dro innover samme kveld med hest.

Sina og Karl, som var søsken, kom på gamle-hjem og levde i mange år etter dette.

I ettertid kan en lure på hva det var som fikk disse ungdommene til å ta denne turen til Langlia, – denne kvelden!

DET ER MER ENN VI TROR – MELLOM HIMMEL OG JORD!



*Familien Soot på trappa i Nybyggerud
Fra v. Einar Mangen (besøk), Martin, Bertha, Reidar, Svein, Bjørn og Eigil.*

GAMLE STEDSNAVN OG HENDELSER

LANGS SOOT-VEGEN

v/ Bernt Øisjøfoss

Ferden starter fra S.Mangen, og etter å ha passert bekken, kommer vi over plassen Bikkelykkja.

Etter noen meter, ser vi gamlevegen ta av til høyre. Der kommer bekken fra Sootsjøen. Etter den ligger tomte til Bernte-koia, hvilebrakke fra den første tida med sag, og Gamle-Bernt Øisjøfoss hadde "kølamila" si der.

Den første saga, dampsga, ble bygget og drevet av Dr. Aksel O. Haneborg.

Den saga som ble drevet i større skala, var den som Ole Haneborg bygde og som ble drevet av Hans Øisjøfoss. Da var tomte full av plankestabler, og Sø'Mangvika lå full av tømmer. I dag drives et mindre sagbruk av Aksel Odd Haneborg, og med den har "Mang-saga gjenoppstått"!

Vi kjører videre oppover og forsvinner over Måsatoppen, ned på Soot-måsan, før vi runder venstresvingen ved Haravegen.

Langs Sootsjøen med Soot-knollen til høyre, passerer vi Holmedalsgropa og kommer opp på Sootholt-toppen.

Klara Sootholtet har fortalt om da hun en gang var ute etter kuene i dette området og traff på flere "småfolk", som hun kalt dem. Nisser er et annet navn på "folkeslaget".

Hans Soot hadde mange strevsomme turer over "Knøl'n" vinterstid på veg til sitt arbeide i skauen på N. Mangen. Det fortelles at han en dag fikk besøk av sin arbeidsgiver, Nic. Toverud, som syntes han stubbet litt vel høyt. Da fikk han til svar: "Å-nei-da-dø, buska var så tung, da gitt, at da ho datt i bakken, så spratt stubben opp!!"

Vegen går videre gjennom to plasser: Nordre og Vestre Soot. På jordet til venstre står en bauta, reist til minne om Engebret Soot.

Der står: Her fødtes

ENGEBRET SOOT

26. mai 1786



Sootstøtta

Vegen går videre ned til Steinbekken og svinger oppover til Utgravlitjernetoppen. Etter tjernet svinger den seg ned på To-tjern-myra, med tjernet på venstre side. Svingene fører oss opp og forbi Klemetsrud. I bønn av bakken passeres bekken fra Malitjern, som renner ut i Dryur'n, og vi er framme på S.Ovlien.

Som vegviser hadde jeg denne gang med Kåre Soot, som har mange svettende turer, fram og att, på denne vegen gjennom sin karriere.

NYBAKK

– etter 1945

v/ Bernt Øisjøfoss

At det har vært flere finneplasser på Nybakk fra gammelt av, har vi kunnet lest om. Også at Gunnar og Olga Nybakk tok over bruket i 1945 og bodde her til 1968, har stått skrevet. Hvordan livet og dagene fortonet seg for denne familien i denne nyere tid, er ukjent for mange.

Ettersom vi arrangerer Nybakk-runden hvert år, vil vi knytte noen realiteter fra tida her inne, fram til 1968.

3 sønner fikk ekteparet: Kjell – 48 mod., John – 50 mod. og Arild 55 mod. Skolevegen for disse gutta, kunne ofte være strabasøs. De to første åra for Kjell måtte han gå til Sinkerudveltene, en strekning på 5 km. Derfra kjørte bussen til Haneborg Skole. De neste åra klarte gutta seg med å gå til Myrsætra, ”bare” 2,5 km. De minnes at bussen etter skoleslutt også noen ganger måtte snu på Ovlien på grunn av dårlige veiforhold. Da var det befriende når Kristian Holth kom med Gråtassen og tilbød skyss, langt på veg. Det var langt fra Ovlien de gangene beina måtte brukes derfra.

Vi omtaler ofte Myrliia og Kjøltjernhytta. På 60-tallet var det også snø, med skiløyper i skogen.



På Nybakk endte skiløypa som kom fra Årnes(16 km) og fra Dragsjøhytta(11 km). Da stod Olga parat med nystekte vaffer til salgs for kr.5,- og nykokt kaffe. Den gang var det også radiooverføring av skirenn og skøyteløp som ble avviklet samtidig med skituren, og den ”udødelige” Kurer’n var på plass i sekken – og skapte stemning rundt omkring i skogen.(Mange husker: ”– to foran Liaklev og tre runder igjen...”, eller: ”– der ser vi Hallgeir oppe på Gratsihaugen og han virker sliten...”).

Branntårnet var Gunnar’s arbeide om sommeren. Det var betjent mellom kl. 07-21. Her måtte også Olga og guttene tre inn av og til. Noen av damene i nabolaget satt også der og kunne benytte tida med strikketøy og lignende. Dette var vanskelig for Olga, minnes hun, og for gutta ble det av og til langtekkelig. Det var jo ikke overflod av ukeblader å ty til og ei heller noen sms!

De bodde langt til skogs, aleine, men de husker aldri at det var kjedelig!! Tida var til for å brukes: 2-3 kuer, gris, sau, hest og no’n høner. John husker at Kjell fikk ljà, og han syntes at også han burde få en. Det fikk’n og angret bittert! Skoleferien startet med ”skrabbeslåt” og påfølgende høyonn.

Vi forstår at tida var god for disse folka, langt der inne i skogen, aleine med seg sjøl og vinden og været og hendelsene, og bare gode tanker om naboene og resten av verden. Alle sammen bor nå på Årnes, sentralt og med alt og alle i nærheten. Tida der inne på skogen minnes med glede, litt vemod og gode tanker fra naboforholda.

Takk for en hyggelig kaffeprat med Olga og John!



Gunnar, Kjell, Olga, Arild, John



Hovedsponsorer



Lykke til med sommerens aktiviteter





Hei Erlend og alle lesere av Mangenfjellet Turlags "Historiestafetten".

Av Tor Bjarne Kjærsholen

Det var gøy å bli utfordra av Erlend Råheim, og jeg skal gjøre et forsøk på å føre stafettpinnen videre. Nå er ikke akkurat skrivevansker i alle år. Men jeg får gjøre et forsøk...

Samtidig vil jeg benytte anledningen til å takke Erlend for mange flotte turer. Erlend har vært et stødig og godt turfølge i mange år; - på toppturer i utlandet som Matterhorn, Monte Rosa, Mt. Blanc; - eller i Norge på for eksempel Dyrhaugsryggen eller Store Skagastølstind. Men det er allikevel skiturer og turer på orreleik i kommunen og på Mangen som kanskje er de fleste, og som har gitt gode opplevelser og frisk luft.

Erlend har alltid vært klar for turer med utfordringer, men da en kanotur fra Garsjøen til Setten blei lansert, var skepsisen stor. Prøvde å pynte på opplegget ved å gi det et akademisk tilsnitt som kunne lokke ham, men uten at det hjalp. Hypotesen var at Mangenskogen blei befolket av sjøsamere. Dette skulle bevises ved at det blei padla den nevnte strekningen, og i beste Thor-Heyerdal-stil ville dette bevise at befolkning av Mangen hadde funnet sted via sjøveien. Erlend beit ikke på dette, men turen blei gjennomført sammen med Roar Jakopsen, i vårflommen, - en flott opplevelse som kan anbefales! Mange fugler og dyr blei observert under turen, og en rådyrbukk som beita på 20 meters avstand, gjorde store øyne der vi kom padlende gjennom sagdamholtet inne på myrene. Skyheten var borte og ingen tegn til flukt.

Merker at jeg skriver meg litt bort fra det som egentlig historia skulle omhandle, så vi får prøve å starte på denne skituren. Lars Monsen og Stein P. Aasheim var ikke oppfunnet enda, men jeg hadde lest noen bøker og historier av og om Nansen og Amundsen. Syntes disse karers turer var utrolig spennende og inspirerende. Så lysten på en lang tur var stor. Ekspedisjonserfaring var det lite av den gangen for over 30 år siden. Men å gå til Årnes og

tilbake på ski, var langt i min målestokk, i tillegg også ukjent terreng.

Jeg var 17 år den gangen, og turen starta fra Lierfoss Samvirkelag der jeg bodde. Juksa litt og starta mopeden, en Suzuki cc 50. Det var ikke helt lett å gire denne med fjellski på beina og stava stikkende ut bakover! Disse måtte slettes på så henda kunne holde styret. En kjøretur som kanskje ikke var helt i tråd med veitrafikkloven, men det var ikke så nøye den gang! Stoppa på Haneborg Skole og begynte skituren der. Bekledning og utstyr var noe annerledes enn dagens: Det var ull underst og nikkens med gamasjer, samt en diger rød fjellanorakk, samt fjellstøvler og fjellski. Hadde med en blå swix og hundre kroner til å kjøpe mat og drikke på Årnes. Proviant og drikke blei ikke tatt med, noe jeg skulle angre på etter hvert...

Jeg fulgte skiløypa fra Haneborg Skole, over Busåsen og ned på Kjølén. Med det nevnte utstyret gikk det ikke fort, men en kom da framover. På Kjølén var det noen pilkehull, og jeg fikk kakka høl på isen, så det blei noen etterlengta munnfuller med vann. Husker tørsten var stor! Ferden gikk videre fram til Bergersetra, og herfra blei det ukjent terreng. Kunne se Nybakk på neste åsrygg, men tok ikke sjansen på å gå rett over. Fulgte derfor skogsbilveien østover og tilbake i retning Nybakk. Vel oppe på Nybakk var utsikten stor, og jeg var grådig fornøyd med ekspedisjonen så langt. Sulten og tørsten var riktignok stor, men tenkte at slike bagateller hadde ikke Nansen og Amundsen brydd seg om heller.

Fra Nybakk var det skispor videre, og jeg antok at disse kom fra Årnes. Fulgte disse videre, og etter en stund kom jeg fram til Dragsjøhytta. Hadde hørt at det var kiosk og varer å få kjøpt på stedet. Det stemte ikke helt; - her var det kun pent kledde folk i skjorte og slips som spiste en svindyr søndagsmiddag. Men til alt hell fikk også en utslitt skigår kjøpt "dagens", som var kalvesteik. Hele hundrelappen gikk med! Fikk attpå til 2 glass vann!

Etter en kort stopp kom kreftene tilbake, og etter å ha spurt om retning videre til Årnes, bar det i vei. Skjønte at turen kom til å ta lengre tid enn tenkt,

så det var ingen tis å miste. Jeg staka veien nedover og inn til Årnes. Målet med turen var nådd! Jeg måtte bortom kirka for å ta på denne, da dette liksom kunne sammenlignes med noe annet stort, som for eksempel Nordpolen! Husker jeg var veldig fornøyd med meg sjøl, men samtidig svært bekymra for at det hadde tatt så lang tid, og jeg kjente at kreftene ikke var så store. Vurderte å ringe fatteren for henting, men var sikker på at Nansen og Amundsen ikke ville ha gjort noe slikt. Nesa blei snudd, og turen hjemover startet. Denne blei etter hvert utrolig lang. Tempoet over Nybakk og forbi Bergersetra gikk sakte. Framover Kjølen gikk det nesten ikke i det hele tatt, og det begynte å mørkne. Kreftene var borte, og jeg frøys skikkelig ille. Gjennomvåt av svette, dehydrert, iskald og utslitt kom jeg fram til den gamle Kjølthjennsbua. Denne sto åpen og det var lunk i ovnen. På bordet sto det en kopp med sukkerbiter, og et øyeblikk vurderte jeg om det kunne forsvares å forsyne seg av disse. Kom frem til at det var helt nødvendigvis jeg skulle ha en sjanse til å komme fram. Håper jeg blir tilgitt denne handlingen. Ute var det nå helt mørkt, men heldigvis var terrenget kjent, og det var stjerner og litt måneskinn. Hodelykta var vel ikke oppfinni enda. Sjanglende i halvmørke og totalt utslitt fortsatte skituren. I dag husker jeg ikke om jeg gikk tilbake over Busåsen eller om jeg tok veien ned ved Kvisla og videre nedover, men klokka var ca. 21.00 da jeg kom fram til Haneborgskolen og mopeden. Denne startet heldigvis på første tråkket og 5 minutter seinere var jeg i hus. Jeg erfarte mye på denne turen og skjønnte at det gjensto mye læring, men respekten for Nansen og Amundsen blei enda større etter dette.



Stafettpinne
skal sendes videre, og det er vel på tide at noen fra Mangenskogen skriver. Så denne gangen går pinne til Elin Berntsen.

Vinterens arrangementer

skisportens dag

Med OL-medaljer i alle valører friskt i minne, ble Skisportens Dag i år avholdt 7. mars. Oppmøtet var igjen godt tatt i betraktning av at vi i år "konkurrerte" med tre lignende arrangementer rundt om i kommunen. Natursti, skirenn, hopping i ny hoppbakke og tilhørende premiering gjorde sitt til at barna fikk en knalldag i vinterværet.



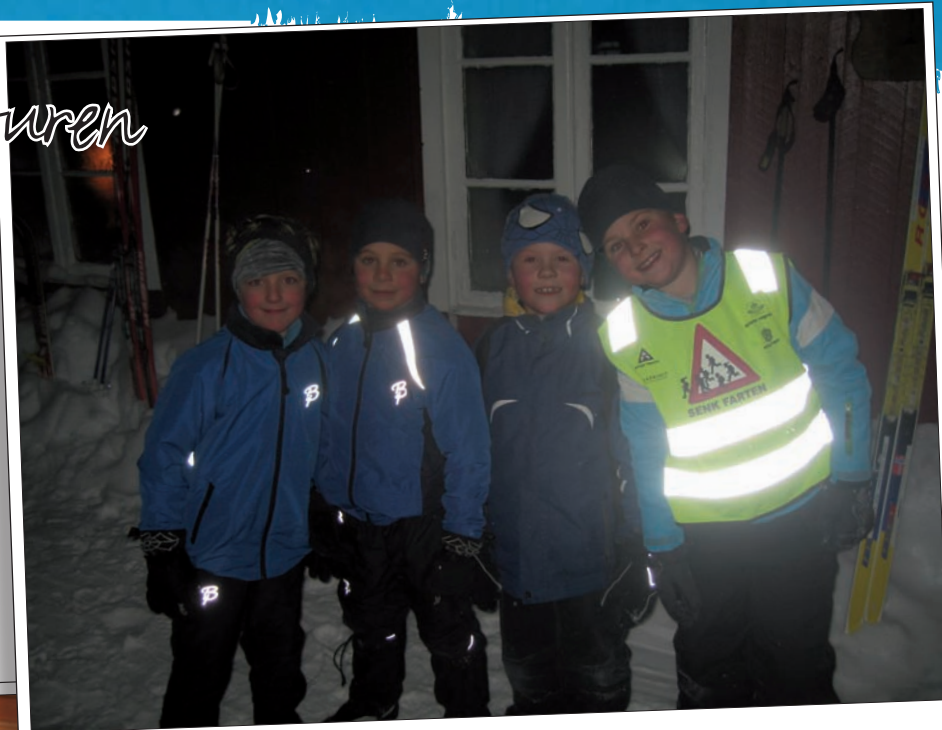
spente før start!



15 kalde grader stopper ikke skiliv og
balkos på Myrliå

Måneskinnsturen

Måneskinnsturen gikk av stabelen 30. januar, og selv om månen glimret med sitt fravær, ga igjen kombinasjonen av falker, bål og hestekyss i mørket en passe trolsk stemning. Dette til stor glede for store og små som hadde tatt turen til Mangenskogen denne kvelden.



Trolsk stemning på måneskinnsturen



Litt varme i kroppen og ei god historie gjør godt for en løypekjører

Friluftsgudstjeneste

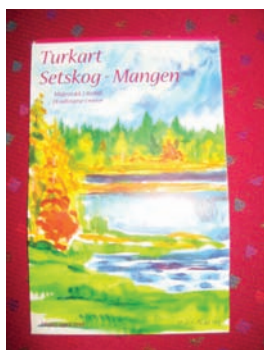
Tradisjonen tro var det igjen duket for friluftsgudstjeneste på tappen av skisesongen. 14. mars hadde de fram møtte himmelen som tak da de la turen til Myrlia for å få med seg en preken ved bålet.

Kjentmannskassene sommeren 2010

Det er tiende året for kjentmannskassene. Har du tatt vinterkassene så bli med å ta sommerkassene også.

Kassene vil bli satt ut på følgende steder i starten på mai:

Nord ved Aurset
Svarttjern i Gravdalen
Posttjern
Veikryss til Sinkerud
Sootsætra ved Sootsjøen



Turkart

Vi har et flott turkart over Setskog/Mangenfjellet som selges i følgende butikker i Aurskog Høland:

Bjørkelangen Sport
Libris Bjørkelangen
Shell 7eleven Bjørkelangen.
Sport 1 ,Aurskog
Aurskog Bokhandel

Nybakkrunnen 21 og 22 august.

Tradisjonen tro arrangerer turlaget terrengsykelrittet Nybakkrunnen fra Ovlien Samfunnshus nest siste lørdagen i august. Dette arrangementet har vokst seg større og større, og i 2009 hadde vi over 200 syklister på startstreken.

Konklusjonen etter fjorårets suksess var at vi må utvide arrangementet med en dag, hvor fokus kun er på trimmere og barnefamilier. Nytt av året

er derfor at vi på søndag 22. tar mål av oss å lage en begivenhet kun med disse som målgruppe. Her blir ikke stoppeklokka det viktigste, men det å fullføre et av de tre løypealternativene. Arrangementet er under planlegging. Start treningen nå! Løypa (den store runden på 34 km.) har fått permanent merking, så det skal være lett og finne frem. Vi ses på startstreken lørdag eller søndag.

OPPSLAGSTAVLE

Aktivitetskalender

21. og 22. august
Nybakkrunnen

26. september
Høsttur til Kjølthjernhytta

send oss bilder!

Har du noen flotte bilder fra Mangenskogen som du kunne tenke deg å dele med andre – send dem på e-post eller lån oss originaler så blir de publisert på våre nettsider eller i Medlemsbladet.

Internettsider

Se våre internettsider for ytterlige informasjon.
www.mangenfjellet.no

Har du synspunkter om Turlaget?

Send oss en e-mail på;
post@mangenfjellet.no

Medlemsskap

Hvem som helst kan tegne medlemsskap, og du har følgende valg:

Enkeltmedlem: kr. 150,–

Familiemedlem: kr. 200,–

Medlemsskap tegnes ved å sende en bankgiro med navn og adresse til Mangenfjellet Turlag
v/Egil Henriksen, 1930 Aurskog.
Bankgiro nr. 1280.60.82404.

Treningstider for sykkelgruppa.

Dag	Tid	Fremmøte sted	Treningsform	Puls	Antatt total tid	Kontakt person
Lørdager	10.00	Haneborg skole	Langtur	Lav	3-4 timer	John Ulland
Søndager	10.00	Haneborg skole	Langtur	Middels	2 timer	John Ulland
Torsdag	18.30	Haneborg skole	Bakke intervall	Høy	1,5 time	John Ulland

INFORMASJON

Returadresse:
Mangenfjellet Turlag
Åskammen 14
1940 Bjørkelangen

Det er rart med stillheten i skogen,
den er aldri fravær av lyd,
aldri tom og skremmende,
slik den kan bli i lukkede rom.
Du hører trærnes mjuke risling i vinden,
en korsnebb fløyter sin vemodige tone,
og hakkespetten trommer lydt på tørrhara,
– men summen av det hele er likevel stillhet,
en stor ro som kjærtegner trommehinnene og lar deg
høre livet brenne i deg som suset av flammene på et lys.

Hans Børli